EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.4.2021
COM(2021) 177 final

Rekommendation till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande att inleda förhandlingar om ett samarbetsavtal mellan Europeiska unionen och Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL REKOMMENDATIONEN

Terrorism och grov och organiserad brottslighet är nu alltmer dynamiska, globaliserade och komplexa fenomen som kräver beslutsamma och samordnade insatser från Europeiska unionens brottsbekämpande myndigheter. Dessutom är terrorismen och den grova brottsligheten i ökande utsträckning rörlig, transnationell och gränsöverskridande. Detta kräver ett djupare och effektivare samarbete med internationella organ, såsom Interpol, som kan utgöra en bro mellan EU och internationella brottsbekämpande myndigheter.

Bakgrund till det nuvarande samarbetet mellan EU och Interpol

Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol)[1] är världens största mellanstatliga kriminalpolisorganisation med 194 medlemsländer. Den underlättar samarbetet mellan brottsbekämpande organ, t.ex. genom att möjliggöra delning av och tillgång till brottsbekämpningsrelaterade uppgifter. Interpol har flera samarbetsavtal med en rad internationella organisationer på områden av gemensamt intresse. Alla EU-medlemsstater är medlemmar i Interpol.

Sedan Interpol antog sina första regler för behandling av polisiära uppgifter 1983 har organisationen under årens lopp uppdaterat sina förfaranden enligt principen att respekten för enskildas privatliv är central för informationsutbyte i samband med brottsbekämpning. Interpols nuvarande regler om behandling av personuppgifter uppdaterades så sent som 2019[2].

EU och Interpol har redan ett långvarigt och djupgående samarbete på en rad brottsbekämpningsrelaterade områden. Interpol är en viktig partner för EU på området inre och yttre säkerhet, inbegripet bekämpning av terrorism och organiserad brottslighet, samt inom integrerad gränsförvaltning.

Exempelvis i rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF[3] uppmanas medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet mellan sina behöriga brottsbekämpande myndigheter och mellan dessa och motsvarande myndigheter i tredjeländer genom utbyte av passuppgifter[4] med Interpol för att förebygga och bekämpa allvarlig och organiserad brottslighet, bland annat terrorism.

Interpol deltar också aktivt i det operativa genomförandet av EU:s policycykel/Empact[5] genom att stödja medlemsstaternas operativa insatser i samarbete med EU:s byråer för rättsliga och inrikes frågor[6] som har ett nära samarbete med Interpol på grundval av ett antal

---

1 Interpols stadga [I/CONS/GA/1956 (2017)].

2 Interpols regler för behandling av uppgifter [III/IRPD/GA/2011 (2019)].

3 Rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF av den 24 januari 2005 om utbyte av vissa uppgifter med Interpol, EUT L 27, 29.1.2005, s. 61.

4 Uppgifter på utfärdade pass eller passformulär som är stulna, försvunna eller tillgripna och som är formaterade för att integreras i ett specifikt informationssystem. De passuppgifter som förs in i Interpols databas är enbart passnummer, utfärdandeland och dokumenttyp [artikel 2.1 i rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF].

5 EU:s fleråriga policycykel syftar till att på ett enhetligt och metodiskt sätt hantera de största hoten från organiserad och grov internationell brottslighet mot EU genom att förbättra och stärka samarbetet mellan berörda aktörer i medlemsstaterna, EU-institutioner och EU-byråer samt tredjeländer och organisationer, inbegripet den privata sektorn där så är relevant.

6 Byråerna för rättsliga och inrikes frågor är EU-organ som inrättats på grundval av avdelning V ”Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa” i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Sådana byråer är Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete

avtal eller arrangemang[7]. I och med Europeiska åklagarmyndighetens[8] inrättande 2017 skapades ytterligare ett EU-organ på området gränsöverskridande utredning och lagföring. Samarbetet mellan Europeiska åklagarmyndigheten och Interpol måste inrättas och regleras, eftersom Europeiska åklagarmyndigheten snart kommer att bli operativ.

Slutligen är EU en av de största givarna av medel till Interpol. Dessa medel anslås till projekt som genomförs av Interpol eller där Interpol är projektpartner. De används i synnerhet till informationsutbyte, brottsbekämpning, inbegripet gränsförvaltningssamarbete och kapacitetsuppbyggnad, samt projekt och program inriktade på en rad områden som rör terrorism och grov brottslighet, med regional inriktning främst på Afrika, Asien och Latinamerika.

Behovet av ett samarbetsavtal mellan EU och Interpol

I 2020 års strategi för EU:s säkerhetsunion[9] uppmanas medlemsstaterna att stärka samarbetet mellan EU och Interpol, eftersom detta är avgörande för att förbättra samarbetet och informationsutbytet. I strategin konstateras att Interpol, en av de största mellanstatliga kriminalpolisorganisationerna, spelar en viktig roll i detta avseende. Kommissionen kommer därför att undersöka möjliga sätt att förstärka samarbetet med Interpol, inbegripet eventuell tillgång till Interpols databaser och förstärkning av det operativa och strategiska samarbetet. I EU:s agenda för terrorismbekämpning[10] från 2020 konstateras dessutom att Interpol är en viktig partner inom terrorismbekämpningen, bland annat på grund av organisationens expertis om utländska terroriststridande, att det finns områden där samarbete skulle kunna inrättas eller där samarbetet skulle kunna stärkas samt att flera EU-organ i sitt arbete behöver tillgång till Interpols databaser för att kunna utföra sina uppgifter.

Trots det befintliga samarbetet med Interpol finns det områden där samarbetet kan och bör stärkas eller till och med etableras på nya områden för att tillgodose en rad oumbärliga operativa behov och genomföra befintliga rättsakter med målet att bättre stödja medlemsstaterna i arbetet med att förebygga och bekämpa terrorism och organiserad brottslighet. Dessa operativa behov kräver att ett samarbetsavtal ingås med Interpol.

Dessa behov specificeras i detalj i följande stycken.

För det första behövs ett **nytt samarbetsavtal mellan Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol[11]) och Interpol**. Europol har redan ett

---

(Eurojust), Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (EMCDDA), Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning (Cepol) samt Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA).

7 Samarbetsavtalet mellan Interpol och Europol undertecknades den 5 november 2001. Samförståndsavtalet om samarbete mellan Eurojust och Interpol undertecknades den 15 juli 2013. Arbetsarrangemanget mellan Interpol och Frontex undertecknades den 27 maj 2009. Arbetsarrangemanget mellan Cepol och Interpols generalsekretariat undertecknades den 6 december 2017. Samarbetsavtalet mellan Interpol och EMCDDA undertecknades den 25 september 2001.

8 Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten, EUT L 283, 31.10.2017, s. 1.

9 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Strategi för EU:s säkerhetsunion, Bryssel den 24 juli 2020, COM(2020) 605 final.

10 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – En agenda för terrorismbekämpning för EU: förutse, förhindra, skydda, reagera, Bryssel den 9 december 2020, COM(2020) 795 final.

11 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut

samarbetsavtal med Interpol som möjliggör utbyte av personuppgifter. Avtalet slöts 2001[12], långt innan Europolförordningen trädde i kraft den 1 maj 2017. Detta avtal ger dock inte Europol vare sig direkt eller indirekt åtkomst till information och Interpols databaser, framför allt dess meddelanden som innehåller information om terrorister[13]. Dessutom kan Europol endast utbyta information med Interpol och få åtkomst till Interpols databaser för att kunna utföra sina uppgifter via Interpols sambandsman vid Europol eller Europols sambandsman vid Interpol. Det behövs därför ett nytt avtal[14] om förbindelserna mellan Europol och Interpol både för att ta hänsyn till den senaste utvecklingen när det gäller bekämpning av terrorism och gränsöverskridande och transnationell grov organiserad brottslighet och för att förvalta dagens operativa behov, Europols mandat[15] och EU:s senaste dataskyddsregelverk[16].

För det andra finns det ett **behov av att säkerställa interoperabilitet**. EU och Interpol har fört sonderande samtal om behovet av att ingå ett samarbetsavtal efter antagandet av förordningarna om interoperabilitet[17] mellan EU:s informationssystem på områdena gränser

---

2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF, EUT L 135, 24.5.2016, s. 53.

12 Avtalet kompletterades senare med flera samarbetsrelaterade dokument som organisationerna hade kommit överens om eller ingått, t.ex. om samarbete genom sambandsmän och om inrättande, genomförande och drift av en säker kommunikationslinje för informationsutbyte.

13 Interpols meddelanden är internationella framställningar om samarbete eller registreringar som gör det möjligt för brottsbekämpande myndigheter att dela med sig av viktig brottsrelaterad information, däribland information om terrorism. Meddelandena innehåller varningar om personers brottsliga verksamhet – om personerna anses utgöra ett potentiellt hot mot den allmänna säkerheten – varningar om händelser, personer, föremål eller processer som utgör ett allvarligt och överhängande hot mot den allmänna säkerheten samt information om tillvägagångssätt, föremål, utrustning och metoder för hemlighållande som brottslingar använder.

14 Enligt artikel 25 i Europolförordningen ska kommissionen göra en bedömning av bestämmelserna i samarbetsavtal som ingicks innan Europolförordningen trädde i kraft, såsom avtalet med Interpol. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultatet av den bedömningen och får, vid behov, förelägga rådet en rekommendation till ett beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar för ingående av internationella överenskommelser i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget som erbjuder tillräckliga skyddsåtgärder för skyddet av den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter.

15 Sedan samarbetsavtalet mellan Europol och Interpol ingicks har Europols mandat ändrats två gånger, först 2009 (rådets beslut 2009/371/RIF) och sedan 2017 (förordning (EU) 2016/794). Den 9 december 2020 föreslog kommissionen att Europols mandat skulle utvidgas [Bryssel den 9 december 2020, COM(2020) 796 final].

16 Sedan 2001 års samarbetsavtal mellan Europol och Interpol trädde i kraft har EU:s dataskyddsregelverk ändrats betydligt. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning; EUT L 119, 4.5.2016, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39), Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89). Det bör också noteras att dataskyddsbestämmelserna i Europols mandat har uppdaterats sedan 2001 års samarbetsavtal mellan Europol och Interpol trädde i kraft.

17 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019

och viseringar respektive polissamarbete och rättsligt samarbete, asyl och migration samt förordningen om EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias)[18].

Förordningarna om interoperabilitet och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd ger en EU-medlemsstat eller en EU-byrå kontrollerad åtkomst till två av Interpols databaser[19] via den europeiska sökportalen. De två Interpoldatabaserna är databasen över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) samt databasen för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN). Dessa databaser innehåller en stor mängd uppgifter om tredjelandsmedborgares resehandlingar. Med hjälp av databaserna kan man minimera informationsluckorna, maximera de positiva matchningarna och därigenom förbättra de operativa resultaten för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd.

I de ovannämnda två förordningarna anges att sökningar i Interpols databaser ska göras på ett sådant sätt att ingen information röjs för ägaren av Interpolregistreringen. Ett samarbetsavtal med Interpol kommer att utgöra den erforderliga rättsliga grunden, med skyddsåtgärder och garantier för dataskydd, och bemyndiga att den europeiska sökportalen ansluts till Interpols databaser. Ett samarbetsavtal kommer också att ge utrymme att upprätta en säker anslutning mellan den europeiska sökportalen och EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd och Interpols it-infrastruktur, vilket möjliggör åtkomst till Interpols databaser. Syftet är att bidra till att förebygga och utreda terroristbrott.

I detta sammanhang lade kommissionen 2018 fram ett förslag[20] om översyn av förordningen om informationssystemet för viseringar[21] som – i likhet med EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd – kommer att tillåta automatiserade sökningar i EU-system för gränsförvaltning och säkerhet och Interpols databaser. I december 2020 nådde Europaparlamentet och rådet en politisk överenskommelse om detta förslag. Det formella antagandet kommer att ske under de kommande månaderna. Den politiska överenskommelsen innehåller en bestämmelse som liknar bestämmelsen i förordningen om ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd. Översynen av förordningen om informationssystemet för viseringar bör därför också beaktas i förhandlingarna med Interpol om ingående av ett samarbetsavtal. Detta kommer också att vara till hjälp för att förebygga och utreda terroristbrott.

För det tredje behöver brottsbekämpande och rättsliga myndigheter **aktuell information om brottslingar och brott**. Interpol förvaltar ett brett spektrum av databaser som innehåller denna information på global nivå, med bidrag från Interpols 194 medlemsländer. Interpols 18 databaser[22] innehåller över 100 miljoner brottsbekämpningsposter med uppgifter om enskilda

---

om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

18 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

19 I samband med förordningarna om interoperabilitet och Etias [artikel 4.17 i förordningarna (EU) 2019/817 och (EU) 2019/818 och artikel 12 i förordning (EU) 2018/1240] avser ”Interpols databaser” endast Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och Interpols databas över resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN).

20 COM(2018) 302 final, 16.5.2018.

21 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen), EUT L 218, 13.8.2008, s. 60.

22 Meddelanden (uppgifter lagras i Interpols kriminalinformationssystem ICIS), nominella data, internationell databas över sexuellt utnyttjande av barn, fingeravtryck, DNA-profilering och ansiktsigenkänning, databasen över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD), stulna administrativa dokument (SAD),

personer, såsom namn och fingeravtryck, och stöldgods, såsom pass och fordon, skjutvapen och andra vapen.

Denna information är värdefull för att Europol, Frontex[23], Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med sina mandat. Detta ökar deras effektivitet genom att ge operativt mervärde, särskilt när det gäller att hjälpa medlemsstaterna att upptäcka, förebygga och bekämpa terrorism och andra grova brott. Dessa informationskällor gör det möjligt för byråerna och Europeiska åklagarmyndigheten att förbättra korrektheten och kvaliteten på den information de redan har tillgång till, upptäcka kopplingar eller andra länkar mellan information, täppa till informationsluckor och därigenom att tillhandahålla heltäckande och enhetliga underrättelser till medlemsstaterna. Även om EU:s medlemsstater som medlemmar av Interpol har direkt åtkomst till databaserna har Frontex, Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten för närvarande inte åtkomst enligt sina mandat (varken direkt åtkomst eller på grundval av en träff/icke-träff) på grund av avsaknaden av avtal med Interpol[24].

Byråspecifika problem beskrivs närmare nedan.

Europol

Europol utbyter för närvarande information med Interpol och har åtkomst till Interpols databaser för att utföra sina uppgifter via Interpols sambandsman vid Europol eller via Europols sambandsman vid Interpol, som en del av det gällande samarbetsavtalet mellan Europol och Interpol[25]. I praktiken har det dock visat sig att detta förfarande bör förbättras, påskyndas och harmoniseras för att underlätta snabb tillgång till denna information, särskilt information i Interpols databaser med anknytning till terrorismbekämpning, framför allt meddelanden som innehåller information om terrorister. Detta skulle göra det möjligt för Europols operativa stöd till medlemsstaterna – särskilt dess analytiska kapacitet – att bygga på information som finns hos Interpol. Åtkomst, antingen direkt eller indirekt, till Interpols databaser skulle därför förbättra det operativa samarbetet, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till de begränsningar som uppgiftsägarna infört.

Frontex

Frontex har mandat att säkerställa integrerad gränsförvaltning vid EU:s yttre gränser, i syfte att effektivt och med full respekt för de grundläggande rättigheterna förvalta gränserna[26]. En av gränskontrollkomponenterna i den europeiska integrerade gränsförvaltningen är åtgärder för att underlätta laglig gränspassage och vid behov åtgärder för att förebygga, förhindra och avslöja gränsöverskridande brottslighet vid de yttre gränserna, i synnerhet terrorism, smuggling av migranter och människohandel[27]. I detta sammanhang har personal i kategori 1

förfalskade handlingar, Edison, stulna motorfordon (SMV), fartyg och konstverk (WOA), Interpols referenstabell för skjutvapen, Interpols register- och spårningssystem för olagliga vapen (iARMS), Interpols nätverk för ballistisk information (IBIN), organiserade kriminella nätverk och sjöröveri.

[23] Med *Frontex* avses Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

[24] Enligt artiklarna 6.2 och 27 i Interpols regler om behandling av uppgifter [III/IRPD/GA/2011 (2019)] behövs ett avtal med Interpol för att internationella enheter ska kunna få åtkomst till Interpols informationssystem.

[25] I artikel 3 i 2009 års samförståndsavtal som nämns i artikel 4.1 i 2001 års överenskommelse mellan Interpol och Europol föreskrivs att sambandsmannen för förbindelser med den andra parten ska ansvara för att underlätta det praktiska informationsutbytet.

[26] Artikel 1 i förordning (EU) 2019/1896.

[27] Artikel 3.1 a i förordning (EU) 2019/1896.

(*ordinarie personal*[28]) vid Frontex *stående styrka* ett operativt behov av att få åtkomst till Interpols databaser för att utföra sina uppgifter. Närmare bestämt föreskrivs i artikel 82.1 i förordning (EU) 2019/1896 att medlemmar i enheter i kategori 1 ska ha befogenhet att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter för gränskontroll[29] som föreskrivs i förordning (EU) 2016/399[30] (kodex om Schengengränserna). Detta inbegriper kontroll av tredjelandsmedborgare mot Interpols databaser (särskilt databasen över stulna och förkomna resehandlingar) vid de yttre gränserna, i enlighet med artiklarna 8.3 a i[31], 8.3 a ii[32] och 6.1 e[33] i kodexen om Schengengränserna. Detta kommer att bidra till att förebygga och utreda terroristbrott, i synnerhet vid in- och utresekontroller vid EU:s yttre gränser.

Eurojust

Eurojust har ett väsentligt operativt behov av att intensifiera samarbetet med Interpol[34] och få den rättsliga grunden för utbyte av personuppgifter för att kunna utföra sina uppgifter[35]. Mer specifikt finns det ett behov av Interpols strukturerade och strukturella deltagande i Eurojustärenden, inbegripet samordningsmöten, samordningscentrum och gemensamma utredningsgrupper[36]. I synnerhet när Eurojusts stöd söks för att samordna genomförandet av

---

28 Enligt artikel 54 i förordning (EU) 2019/1896 ska den europeiska gräns- och kustbevakningens stående styrka bestå av fyra kategorier operativ personal. Kategori 1 omfattar ordinarie personal som utplaceras som medlemmar i enheterna i områden för operativa insatser i enlighet med artikel 55 i den förordningen. Byrån ska bidra med medlemmar ur sin ordinarie personal (kategori 1) till den stående styrkan som ska utplaceras i områden för operativa insatser som medlemmar i enheterna med de uppgifter och befogenheter som föreskrivs i artikel 82 i den förordningen. Till deras uppgifter hör att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och terrorism.

29 Enligt artikel 8.1 i förordning (EU) 2016/399 ska gränstrafiken vid de yttre gränserna underkastas kontroll av gränskontrolltjänstemän. Kontrollerna får också omfatta transportmedel och föremål som medförs av personer vid gränspassagen.

30 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1), konsoliderad version i ändrad lydelse enligt förordningarna (EU) 2016/1624, (EU) 2017/458 och (EU) 2019/817.

31 Vid inresa och utresa ska tredjelandsmedborgare underkastas noggranna kontroller, vilket inbegriper verifiering av tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet samt av äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage. Detta inbegriper sökning i relevanta databaser, i synnerhet (men inte enbart) Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.

32 Denna kontroll omfattar verifiering av att resehandlingen i tillämpliga fall åtföljs av den visering eller det uppehållstillstånd som krävs.

33 Ett villkor för tredjelandsmedborgares inresa är att de inte anses utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, särskilt när det inte finns någon registrering i medlemsstaternas nationella dataregister som syftar till att neka inresa av samma skäl.

34 I skäl 46 i förordning (EU) 2018/1727 anges att det är lämpligt att stärka samarbetet mellan EU och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter med respekt för de grundläggande fri- och rättigheterna vid automatiserad behandling av personuppgifter. När operativa personuppgifter överförs från Eurojust till Interpol samt till länder som har delegerade medlemmar i Interpol, bör förordning (EU) 2018/1727 gälla, framför allt bestämmelserna om internationella överföringar.

35 Enligt artikel 2.1 och 2.3 i förordning (EU) 2018/1727 ska Eurojust stödja och stärka samordningen och samarbetet mellan nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter i samband med grov brottslighet som Eurojust har behörighet att hantera, när denna brottslighet berör två eller fler medlemsstater eller kräver lagföring på gemensamma grunder, på grundval av insatser som genomförs och information som tillhandahålls av medlemsstaternas myndigheter, Europol, Europeiska åklagarmyndigheten och Olaf. Eurojust ska fullgöra sina uppgifter på begäran av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, på eget initiativ eller på Europeiska åklagarmyndighetens begäran inom ramen för Europeiska åklagarmyndighetens behörighet.

36 Enligt artikel 4.1 i förordning (EU) 2018/1727 ska Eurojust bistå de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna genom att säkerställa bästa möjliga samordning av utredningar och lagföring, tillhandahålla operativt och tekniskt stöd till medlemsstaternas gränsöverskridande insatser och utredningar,

rättsliga åtgärder och enskilda personer måste gripas i tredjeländer skulle Interpols deltagande tillföra ett mervärde, påskynda den rättsliga processen och underlätta Eurojusts arbete[37]. Eurojust behöver också kunna utbyta information med Interpol om misstänkta utländska terroristtridande[38], särskilt med beaktande av Eurojusts terrorismbekämpningsregister[39]. Interpols kanaler används redan för att översända ansökningar om utlämning[40] och kan snart vara tillgängliga för översändande av ansökningar om ömsesidig rättslig hjälp[41].

Europeiska åklagarmyndigheten

Europeiska åklagarmyndigheten är ett oberoende EU-organ med ansvar för att utreda, lagföra och väcka talan mot förövare av och medhjälpare till sådana brott som skadar EU:s ekonomiska intressen. Myndigheten har befogenhet att genomföra utredningar samt driva åtal och utöva åklagares uppgifter i medlemsstaternas behöriga domstolar. I detta sammanhang har Europeiska åklagarmyndigheten samma operativa behov i fråga om samarbete med Interpol som de nationella utrednings- och åklagarmyndigheterna i medlemsstaterna, vilket inbegriper tillgång till information i Interpols databaser[42] och utbyte av information med Interpol och tredjeländer via Interpol. Detta behov har blivit ännu större med tanke på den gränsöverskridande karaktären hos brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens behörighet och behovet av att samarbeta med tredjeländer. Dessutom förväntas Europeiska åklagarmyndigheten behöva stöd från Interpol för att underlätta informationsutbyte, särskilt när det gäller ömsesidig rättslig hjälp. Det återstår att inrätta och reglera samarbetet mellan Europeiska åklagarmyndigheten och Interpol, i enlighet med bestämmelserna i Europeiska

---

inbegripet till de gemensamma utredningsgrupperna, samt stödja medlemsstaternas insatser för att bekämpa de typer av grov brottslighet som omfattas av byråns behörighet.

37 Enligt artikel 2.2 b i förordning (EU) 2018/1727 ska Eurojust underlätta verkställandet av ansökningar och beslut om rättslig hjälp, inklusive ansökningar och beslut som bygger på instrument som ger verkan åt principen om ömsesidigt erkännande.

38 Utländska terroristtridande definieras som personer som reser till en stat som de varken är bosatta eller medborgare i, för att utföra, planera, förbereda eller delta i terrordåd eller erbjuda eller genomgå terroristutbildning, även i samband med väpnade konflikter [Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 2178 (2014)].

39 Terrorismbekämpningsregistret lanserades 2019 vid Eurojust för att stärka medlemsstaternas rättsliga reaktion på terroristhot och förbättra säkerheten för medborgarna. Registret centraliserar viktig rättslig information för att upprätta kopplingar i förfaranden mot personer som misstänks för terroristbrott. Registret förvaltas av Eurojust i Haag dygnet runt och ger proaktivt stöd till nationella rättsliga myndigheter. Sådan centraliserad information kommer att hjälpa åklagare att mer aktivt samordna sitt arbete och att identifiera misstänkta personer eller nätverk som utreds i specifika fall med potentiella gränsöverskridande konsekvenser.

40 Interpols generalförsamling antog det rättsliga instrument som reglerar användningen av e-utlämningssystemet (e-utlämningsreglerna) vid sitt 83:e möte (i Monaco den 3–7 november 2014, resolution AG-2014-RES-20).

41 Initiativet e-MLA syftar till att utveckla ett Interpol-verktyg för säker elektronisk överföring av utbyte av ömsesidig rättslig hjälp (MLA står för *mutual legal assistance*). Genom resolution GA-2018-87-RES-04 (Dubai, Förenade Arabemiraten, 18–21 november 2018) gavs generalsekretariatet i uppdrag att i samråd med Interpols medlemsländer rapportera om den tekniska utvecklingen av e-MLA-systemet och att lägga fram lämpliga regler för användningen av denna nya Interpolkapacitet för generalförsamlingens godkännande vid ett kommande möte, om tillräcklig finansiering garanteras.

42 Till exempel meddelanden om enskilda personer, som är av särskild vikt i korruptions- och bedrägeriärenden, databasen över stulna och förkomna resehandlingar, Dial-Doc-databasen, där nya former av dokumentförfalskning delas, och de olika databaserna om stulen egendom för utredningar och återvinning av tillgångar.

åklagarmyndighetens mandat om samarbete med internationella organisationer, i den mån det är nödvändigt för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter[43].

Behovet av ett samarbetsavtal erkänns och bekräftas också av Interpol och dess medlemmar. Interpols 88:e generalförsamling antog i oktober 2019 resolution 5 om bemyndigande för Interpols generalsekretariat att inleda förhandlingar med EU om att ingå ett samarbetsavtal.

Andra former av samarbete

Parallellt med detta finns det ett behov av att täcka andra former av samarbete med Interpol, som kommissionen i samarbete med den höga representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken kommer att sträva efter att på EU:s vägnar upprätthålla som en del av ett separat instrument med Interpol, på grundval av artikel 220 i EUF-fördraget. Detta samarbete kommer att vara förenligt med artikel 220.2 i EUF-fördraget när det gäller att fastställa den övergripande samarbetsramen och inrätta en ram för strukturerad dialog på högre och teknisk nivå mellan EU och Interpol. Detta samarbete kommer också att ge kommissionens, Europeiska utrikestjänstens, rådets och parlamentets säkerhetstjänster åtkomst till specifika Interpoldatabaser för säkerhetskontroller, undersökningar och interna utredningar av tredjelandsmedborgare, och bemyndiga kommissionen att föra in och utfärda kontrollerade meddelanden om förlorade, stulna och återkallade EU-*laissez-passer*-handlingar i Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.

2. DET PLANERADE SAMARBETSAVTALET

Det planerade samarbetsavtalet mellan EU och Interpol kommer att ha följande syften:

– Reglera samarbetet mellan Europol och Interpol, med beaktande av den senaste utvecklingen i kampen mot terrorism, gränsöverskridande och transnationell grov organiserad brottslighet, de nuvarande operativa behoven, Europols mandat och EU:s senaste dataskyddsordning.

– Tillhandahålla de skyddsåtgärder och garantier som krävs för att ge EU-medlemsstater och EU-byråer kontrollerad åtkomst till Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN) via den europeiska sökportalen, i den mån som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter, i enlighet med deras åtkomsträtt enligt EU-rätt eller nationell lagstiftning som omfattar sådan åtkomst och i full överensstämmelse med EU:s dataskyddskrav och med grundläggande rättigheter.

[43] I artiklarna 99.3 och 104 i förordning (EU) 2017/1939 om Europeiska åklagarmyndigheten föreskrivs samarbete mellan myndigheten och internationella organisationer, såsom Interpol, i den mån det är nödvändigt för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter. I skäl 96 i förordningen om Europeiska åklagarmyndigheten anges följande: *”Samtliga Europeiska unionens medlemsstater är anslutna till Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol). För att kunna fullgöra sitt uppdrag mottar, lagrar och cirkulerar Interpol personuppgifter i syfte att hjälpa behöriga myndigheter att förebygga, förhindra och bekämpa internationell brottslighet. Därför är det lämpligt att stärka samarbetet mellan unionen och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter med respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna vid automatiserad behandling av personuppgifter. När operativa personuppgifter överförs från Europeiska åklagarmyndigheten till Interpol samt till länder som har delegerade medlemmar i Interpol, bör denna förordning gälla, framför allt bestämmelserna om internationella överföringar.”* I skäl 97 i förordningen om Europeiska åklagarmyndigheten anges dessutom följande: *När Europeiska åklagarmyndigheten överför operativa personuppgifter till en myndighet i ett tredjeland, en internationell organisation eller Interpol med stöd av ett internationellt avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, bör lämpliga skyddsåtgärder för integritetsskydd och enskildas grundläggande fri- och rättigheter säkerställa att bestämmelserna om dataskydd i denna förordning följs.*

– Tillhandahålla nödvändiga skyddsåtgärder och garantier för att EU:s medlemsstater och Frontex (dess centralenhet för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd) ska kunna få åtkomst till Interpols databaser via den europeiska sökportalen i enlighet med EU:s dataskyddskrav och med grundläggande rättigheter.

– Tillhandahålla nödvändiga skyddsåtgärder och garantier för att genomföra en reviderad förordning om informationssystemet för viseringar som gör det möjligt för EU:s medlemsstater att få åtkomst till Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN) via den europeiska sökportalen när de prövar ansökningar om visering eller uppehållstillstånd, i full överensstämmelse med EU:s dataskyddskrav och med grundläggande rättigheter.

– Inrätta och reglera samarbetet mellan Europeiska åklagarmyndigheten, inrättad genom förordning (EU) 2017/1939, och Interpol, i enlighet med deras mandat och i full överensstämmelse med EU:s dataskyddskrav och med grundläggande rättigheter.

– Utgöra den rättsliga grunden för att ge Europol, Frontex personal i kategori 1 (ordinarie personal i den stående styrkan) och Europeiska åklagarmyndigheten åtkomst till relevanta Interpoldatabaser[44] för att utföra sina uppgifter, i full överensstämmelse med EU:s dataskyddskrav och med grundläggande rättigheter.

– Utgöra den rättsliga grunden för att bemyndiga Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten att utbyta operativ information med Interpol, i full överensstämmelse med EU:s dataskyddskrav och med grundläggande rättigheter.

Alla syften som anges ovan måste vara helt förenliga med EU:s dataskyddsordning[45].

3. EU-BEFOGENHET

Enligt artikel 3.2 i EUF-fördraget har EU ”exklusiv befogenhet att ingå ett internationellt avtal [...] i den mån ingåendet kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa”. Ett internationellt avtal kan påverka gemensamma regler eller ändra räckvidden för dessa när avtalet avser ett område som omfattas av EU-lagstiftning eller i stor utsträckning omfattas av EU-rätt. Europeiska unionen har antagit gemensamma regler på grundval av artiklarna 16, 77, 79, 85, 86, 87.1, 87.2 och 88 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt om de aspekter som ska omfattas av samarbetsavtalet.

Europeiska unionens nuvarande rättsliga ram omfattar följande:

– Förordningarna (EU) 2016/794, (EU) 2019/1896, (EU) 2018/1727 och (EU) 2017/1939 om Europol, Frontex, Eurojust respektive Europeiska åklagarmyndigheten, inbegripet bestämmelser om samarbete med internationella organisationer såsom Interpol.

– Förordningarna (EU) 2019/817, (EU) 2019/818 och (EU) 2018/1240, som föreskriver kontrollerad åtkomst för en EU-medlemsstat eller en EU-byrå till Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar och databas över resehandlingar som är föremål för ett meddelande.

---

[44] Utöver åtkomst till SLTD och TDAWN via den europeiska sökportalen kommer EU att förhandla med Interpol om Europols, Frontex, Eurojusts och Europeiska åklagarmyndighetens åtkomst till andra Interpoldatabaser som ska preciseras närmare i enlighet med dessa organs respektive mandat och med deras operativa behov.

[45] Förordning (EU) 2018/1725, förordning (EU) 2018/1725 och direktiv (EU) 2018/680.

– Förordning (EU) 2017/458 om ändring av förordning (EU) 2016/399 (kodexen om Schengengränserna), som syftar till att öka kontrollerna mot relevanta databaser vid de yttre gränserna, omfattar Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar som en av de databaser som ska konsulteras.

Denna rekommendation är förenlig med bestämmelserna i ovannämnda rättsakter.

4. RÄTTSLIG GRUND

Målet med denna rekommendation är att erhålla rådets bemyndigande för kommissionen att på EU:s vägnar förhandla om det framtida samarbetsavtalet mellan EU och Interpol. Den rättsliga grunden för rådets bemyndigande av förhandlingarnas inledande är artikel 218.3 och 218.4 i EUF-fördraget.

5. FÖRHANDLINGARNA

I enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget kommer kommissionen att utses till EU:s förhandlare för samarbetsavtalet mellan EU och Interpol.

Kommissionen kommer att föra förhandlingarna i enlighet med förhandlingsdirektiven i bilagan till beslutet och i samråd med en särskild kommitté som utses av rådet.

Kommissionen kommer att hålla Europaparlamentet fullständigt uppdaterat om förhandlingarna.

Rekommendation till

RÅDETS BESLUT

om bemyndigande att inleda förhandlingar om ett samarbetsavtal mellan Europeiska unionen och Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), särskilt artikel 218.3 och 218.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, och

av följande skäl:

(1) Förhandlingar bör inledas i syfte att ingå ett samarbetsavtal (*avtalet*) mellan unionen och Interpol. Avtalet kommer att syfta till att reglera samarbetet mellan unionen och Interpol på området brottsbekämpning i enlighet med artiklarna 87 och 88 i EUF-fördraget, straffrättsligt samarbete i enlighet med artiklarna 82, 85 och 86 i EUF-fördraget och på området gränssäkerhet (som en del av gränsförvaltningen) i enlighet med artikel 77 i EUF-fördraget.

(2) Avtalet bör reglera samarbetet mellan Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Interpol, med beaktande av den senaste utvecklingen i kampen mot terrorism, gränsöverskridande och transnationell grov organiserad brottslighet, de nuvarande operativa behoven och Europols mandat.

(3) Avtalet bör tillhandahålla de skyddsåtgärder och garantier som krävs för att ge unionens medlemsstater och unionsbyråer kontrollerad åtkomst till Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (SLTD) och databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (TDAWN) via den europeiska sökportalen, i den mån som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina uppgifter, i enlighet med deras åtkomsträtt enligt unionsrätt eller nationell lagstiftning som omfattar sådan åtkomst.

(4) Avtalet bör tillhandahålla de skyddsåtgärder och garantier som krävs för att ge unionens medlemsstater och centralenheten för EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (*Frontex*) åtkomsträtt till Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar och databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande via den europeiska sökportalen.

(5) Avtalet bör innehålla de skyddsåtgärder och garantier som behövs för att genomföra en reviderad förordning om informationssystemet för viseringar som ger unionens medlemsstater åtkomsträtt till Interpols databaser via den europeiska sökportalen när de prövar ansökningar om viseringar eller uppehållstillstånd.

(6) Avtalet bör underlätta inrättandet och regleringen av samarbetet mellan Europeiska åklagarmyndigheten och Interpol.

(7) Avtalet bör utgöra den rättsliga grunden för att ge Europol, Frontex ordinarie personal i den stående styrkan (personal i kategori 1) och Europeiska åklagarmyndigheten åtkomst till relevanta Interpoldatabaser så att de ska kunna utföra sina uppgifter.

(8) Avtalet bör utgöra den rättsliga grunden för att bemyndiga Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och Europeiska åklagarmyndigheten att utbyta operativ information med Interpol.

(9) I artikel 23.1, 23.2 och 23.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794[1] föreskrivs utbyte av personuppgifter mellan Europol och internationella organisationer, i den mån det är nödvändigt för att Europol ska kunna fullgöra sina uppgifter, som definieras i artikel 4 i förordning (EU) 2016/794.

(10) I enlighet med artikel 5.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817[2], artikel 5.9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818[3] och artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240[4] bör sökningar i Interpols databaser göras på ett sådant sätt att ingen information röjs för ägaren av Interpolregistreringen. I artikel 65 i förordning (EU) 2018/1240 föreskrivs att personuppgifter inte får överföras eller göras tillgängliga för tredjeländer, internationella organisationer eller privata aktörer, med undantag för överföring till Interpol för automatiserad behandling i Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar och databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande, och att sådana överföringar ska omfattas av förordning (EU) 2018/1725[5].

(11) I artiklarna 80, 99 och 104 i rådets förordning (EU) 2017/1939[6] behandlas i synnerhet förbindelser och informationsutbyte mellan Europeiska åklagarmyndigheten och internationella organisationer.

(12) Mot bakgrund av skäl 33 i förordning (EU) 2016/794 och skäl 46 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727[7] är det lämpligt att stärka samarbetet mellan Europol och Interpol respektive Eurojust och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter.

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).

3 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

4 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

6 Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

7 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

(13) Enligt artikel 68.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896[8] får Frontex samarbeta med internationella organisationer, specifikt inbegripet Interpol. I enlighet med artikel 82.1 i förordning (EU) 2019/1896 måste medlemmar i enheter från Frontex stående styrka ha kapacitet att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter för gränskontroll som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 (kodex om Schengengränserna)[9]. I enlighet med artiklarna 8.3 a i[10], 8.3 a ii[11] och 6.1 e[12] i förordning (EU) 2016/399 omfattar detta kontroll av tredjelandsmedborgare mot Interpols databaser (särskilt Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar) vid de yttre gränserna för de medlemsstater och tredjeländer som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket vad gäller kontroll av personer vid de yttre gränserna.

(14) I artiklarna 47.1, 47.5, 47.6, 52 och 56 i förordning (EU) 2018/1727 fastställs förbindelserna, och föreskrivs utbyte av personuppgifter, mellan Eurojust och internationella organisationer.

(15) Mot bakgrund av skäl 96 i rådets förordning (EU) 2017/1939 är det lämpligt att stärka samarbetet mellan unionen och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter.

(16) I artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[13] fastställs villkoren för överföring av operativa personuppgifter till internationella organisationer.

(17) Avtalet bör vara helt förenligt med Europeiska unionens bestämmelser om dataskydd som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[14], förordning (EU) 2018/1725 och direktiv 2016/680[15].

(18) Avtalet bör vara helt förenligt med de grundläggande rättigheterna och följa de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*), särskilt rätten till privatliv och familjeliv i artikel 7 i stadgan,

---

8 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

9 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

10 Vid inresa och utresa ska tredjelandsmedborgare underkastas noggranna kontroller, vilket inbegriper verifiering av personens identitet och nationalitet samt av äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage. Detta inbegriper sökning i relevanta databaser, i synnerhet (men inte enbart) Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.

11 Denna kontroll omfattar verifiering av att resehandlingen i tillämpliga fall åtföljs av den visering eller det uppehållstillstånd som krävs.

12 Ett villkor för tredjelandsmedborgares inresa är att de inte anses utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, särskilt när det inte finns någon registrering i medlemsstaternas nationella dataregister som syftar till att neka inresa av samma skäl.

13 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

15 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

rätten till skydd av personuppgifter i artikel 8 i stadgan och rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol i artikel 47 i stadgan. Avtalet bör tillämpas i enlighet med alla rättigheter och principer som fastställs i stadgan.

(19) Kommissionen bör samråda med Europeiska datatillsynsmannen under förhandlingarna om avtalet eller under alla omständigheter innan avtalet ingås.

(20) Kommissionen bör utses till unionens förhandlare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen bemyndigas härmed att på Europeiska unionens vägnar förhandla om ett avtal mellan Europeiska unionen och Internationella kriminalpolisorganisationen om samarbete och samordning i fråga om att förebygga och bekämpa terrorism och grov brottslighet och att säkerställa europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna för de medlemsstater och tredjeländer som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket vad gäller kontroll av personer vid de yttre gränserna, inbegripet om nödvändiga skyddsåtgärder för skydd av personuppgifter.

Artikel 2

Förhandlingsdirektiven anges i bilagan.

Artikel 3

Förhandlingarna ska föras i samråd med [rådet för in namnet på den särskilda kommittén].

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande